

Határozatok Tára

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKÉNEK VÉGZÉSE (teljes ülés)

2011. szeptember 27.*

„Közszolgálat — Eljárás — Költségek megállapítása — Megtérítendő költségek — Szükségszerűen felmerült költségek — Az intézmény által az ügyvédjének fizetett munkadíj — A pervesztes felperesnek e munkadíj viselésére vonatkozó kötelezettsége — Az egyenlő bánásmód elve — Hatékony bírói jogvédelem — Feltételek”

Az F-55/08. DEP. sz. ügyben,

Carlo De Nicola (az Európai Központi Bank személyi állományának tagja, lakóhelye: Strassen [Luxemburg], képviseli: L. Isola ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Beruházási Bank (EBB)** (képviselet: F. Martin, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Dal Ferro ügyvéd)

alperes ellen

benyújtott kérelme tárgyában,

A KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK (teljes ülés),

tagjai: P. Mahoney elnök, H. Tagaras, S. Gervasoni tanácselnökök, H. Kreppel (előadó), I. Boruta, S. Van Raepenbusch és M. I. Rofes i Pujol bírák,

hivatalvezető: W. Hakenberg,

meghozta a következő

Végzést

- 1 A Közzolgálati Törvényszék Hivatalához 2010. március 29-én telefaxon érkezett beadványában (az eredeti példányt ugyanezen a napon nyújtották be) az Európai Beruházási Bank (EBB) költségek megállapítása iránti kérelmet nyújtott be az F-55/08. sz., De Nicola kontra EBB ügyben 2009. november 30-án hozott ítélete (amely ellen fellebbezést nyújtottak be az Európai Unió Törvényszéke előtt, T-37/10. P. sz. ügy) alapján.

* Az eljárás nyelve: olasz.

A jogvita előzményei

- 2 A Közzolgálati Törvényszék Hivatalához 2008. június 5-én érkezett keresetlevéllel C. De Nicola többek között kérte először is a 2007. december 14-i határozat megsemmisítését, amelyben az EBB fellebbviteli bizottsága elutasította a fellebbezését, amely egyrészt a 2006-os évre vonatkozóan adott osztályzatok újraértékelésére, másrészt az EBB által a 2006-os évre vonatkozóan elfogadott előléptetésekről szóló 2007. július 13-án hozott határozatok megsemmisítésére irányult, mivel azok elmulasztották előléptetni felperest a D besorolási osztályba, másodszer a felperes 2006-os évre vonatkozó értékelő jelentésének és a 2007. július 13-i határozatoknak a megsemmisítését, amennyiben azok elmulasztották előléptetni a felperest ebbe a besorolási osztályba, harmadszor azon tény megállapítását, hogy a felperes lelki zaklatás áldozata volt, negyedszer az EBB kötelezését a lelki zaklatás következtében a felperes által állítólag elszenvedett kár megtérítését, végül a lézeres orvosi kezelés bizonyos költségeinek átvállalását megtagadó határozat megsemmisítését.
- 3 A Közzolgálati Törvényszék a fent hivatkozott C. De Nicola kontra EBB ügyben 2009. november 30-án hozott ítéletben elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest az EBB részéről felmerült költségek megfizetésére.
- 4 Az EBB a 2010. január 14-i levelében felszólította C. De Nicolát, hogy térítse meg számára a 18 232,25 euró összeget, azaz 17 000 eurót, amely az EBB által igénybe vett ügyvéd munkadíja, 365,05 eurót, amely az ügyvéd részéről felmerült útiköltségeknek felel meg és 868,20 eurót „általános adminisztrációs költségek” címén. Ehhez a levélhez csatolták – az EBB ügyvédje által az EBB-hez intézett – a munkadíjra vonatkozó két igazoló feljegyzést.
- 5 C. De Nicola a 2010. február 15-i elektronikus levelében arról tájékoztatta az EBB-t, hogy a tőle igényelt összeg aránytalan és indokolatlan. Az érintett mindazonáltal úgy nyilatkozott, hogy kész kifizetni 4800 eurót.
- 6 A C. De Nicolához intézett 2010. március 1-jei levélben az EBB közölte, hogy „a megállapodás megkötése és a költségek megállapítása iránti eljárás elkerülése érdekében” kész a megtérítendő költségeket 16 000 euróban rögzíteni, megjelölte azonban, hogy ezt az ajánlatot úgy kell értelmezni, hogy az „a későbbiekben, egy, a költségek megállapítása iránti esetleges eljárásban nem kötelezi az [EBB-t]”.
- 7 C. De Nicola a 2010. március 8-i elektronikus levelében e levélre adott válaszában szintén késznek mutatkozott az újabb bírósági eljárás elkerülésére, és felajánlotta, hogy megfizet az EBB-nek 6000 eurót, azaz nagyobb összeget, mint amelynek megfizetésére a 2010. február 15-i levélben késznek mutatkozott.
- 8 A Közzolgálati Törvényszék Hivatalához 2010. március 29-én érkezett beadványában az EBB a Közzolgálati Törvényszék elé terjesztette a jelen költségek megállapítása iránti kérelmet.
- 9 Az ügyet az Közzolgálati Törvényszék első tanácsának osztották ki.
- 10 A Közzolgálati Törvényszék Hivatalához 2010. május 19-én érkezett beadványában C. De Nicola észrevételeket terjesztett elő a költségek megállapítása iránti kérelemmel kapcsolatban.

A felek kérelmei és az eljárás

- 11 Az EBB azt kéri, hogy az F-55/08. sz. ügyben a Közzolgálati Törvényszék 18 214,50 euróban határozza meg a C. De Nicola által fizetendő költségek összegét.

- 12 C. De Nicola azt kéri, hogy a Közszolgálati Törvényszék a kérelmet mint elfogadhatatlant vagy másodlagosan mint megalapozatlant utasítsa el.
- 13 Az ügyet a teljes ülés elé utalták.
- 14 A Közszolgálati Törvényszék pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket, hogy válaszoljanak a következő főbb kérdésekre:
- Amennyiben valamely intézmény ügyvéd közreműködését veszi igénybe, az ügyvédnek fizetett munkadíjat a közzolgálati jogvita különlegességére és a bírósághoz fordulás egyenlőségének elvére figyelemmel az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontja alapján „az eljárással kapcsolatban felmerült [...] szükségszerű” költségnek kell-e tekinteni akkor is, ha az ügyvéd igénybevétele nem az intézmény számára előírt kötelezettség, hanem csupán az utóbbi rendelkezésére álló jogosultság?
 - Teremthet e hátrányos megkülönböztetést a pervesztes felperesek között az a tény, hogy az intézmény által az ügyvédnek fizetett munkadíjat „az eljárással kapcsolatban felmerült [...] szükségszerű” költségnek kell tekinteni, aszerint hogy az intézmény igénybe vett-e ügyvédi közreműködést, vagy sem, akkor is ha a felpereseknek egyáltalán nincs befolyásuk azokra az okokra, amelyek miatt valamely intézmény úgy dönt, hogy ügyvéd közreműködését veszi igénybe (az intézmény úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik a közzolgálati ügyek kezelésére alkalmas jogi szolgálattal, az említett jogi szolgálat szervezete és mérete, az alkalmazottak munkaterhe vagy azon tény miatt, hogy az alkalmazottak nem képesek az eljárás nyelvén dolgozni, stb.)?
 - A jelen esetben feltétlenül szükséges volt-e az EBB-nek ügyvédet igénybe venni, figyelembe véve többek között a C. De Nicolával szembeni jogvita vonatkozásában a belső szervezeti egységei által korábban végzett munkát?
 - Milyen kihatással lehet a jogvita kimenetelére a Bíróság elnökének a C-198/02. P. (R) DEP. sz., EBB kontra De Nicola ügyben 2004. november 26-án hozott végzése?
- 15 A felek eleget tettek ezen pervezető intézkedéseknek.

A felek érvei

- 16 Az EBB úgy érvel, hogy a megtérítendő költségek címén igényelt 18 214,50 euró – azaz 17 000 euró, amely az ügyvédje munkadíjának felel meg, 364,50 euró, amely ezen ügyvédnek a Közszolgálati Törvényszékhez való eljuttatásával kapcsolatban felmerült útiköltségének felel meg és 850 euró, amely az ügyvéd „általános költségeinek” felel meg – ésszerű, és megfelel az ítélkezési gyakorlat útmutatásainak.
- 17 Így különösen a 17 000 euró összegű ügyvédi munkadíjat illetően az EBB emlékeztet először is, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint ezek a költségek az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségek fogalma alá tartoznak. Az EBB ezt követően megjegyzi, hogy az alapeljárásban felmerült jogi problémák ugyan nem voltak újak, a kereset mérete az oldalszámok tekintetében, amelyet jelentős számú melléklet egészített ki, valamint C. De Nicola nagyszámú kérelme számos munkaórát tett szükségessé az ügyvédje részéről. Végeredményben önmagában az ítélet hossza is – 276 pont – az alapeljárás összetettségét tanúsítja. Végül az EBB hangsúlyozza, hogy 17 000 euró ügyvédi munkadíj, amely 1000 euró erejéig magában foglalja a jelen költségek megállapítása iránti kérelem előkészítésének költségeit is – tekintettel az átlagosan 220 eurós óránkénti díjszabásra – hozzávetőleg 77 munkaórának felel meg, amely a nyújtott szolgáltatásokat figyelembe véve megfelelő.

18 C. De Nicola az ellenkérelmében először is kéri a jelen költségek megállapítása iránti kérelem elfogadhatatlanságának megállapítását, arra hivatkozva, hogy ezt a kérelmet az EBB személyzeti szabályzatának 41. cikke értelmében békéltetési eljárásnak kellett volna megelőznie.

19 C. De Nicola másodlagosan a kérelem elutasítását kéri.

Az ügyvédi munkadíjat illetően C. De Nicola vitatja azt az állítást, hogy az az eljárással kapcsolatban szükségszerűen merült fel. Hangsúlyozza, hogy az EBB feladata – mivel jogosult arra, hogy a Közzolgálati Törvényszék előtt kizárólag az alkalmazottai képviseljék – annak bizonyítása, hogy a jelen esetben, többek között a tárgyalat kérdések összetettsége miatt, szükséges volt számára a külső ügyvéd szolgáltatásának igénybevétele. Márpedig C. De Nicola szerint az EBB – amely arra szorítkozott, hogy előre és átalányjelleggel rögzítse az ügyvédje munkadíját – nem szolgáltatott ilyen bizonyítékot, és nem hivatkozott egyetlen olyan egyedi beadványra sem, amely az elkészítésének bonyolultsága miatt szükségessé tette volna egy külső szakember közreműködését. Végül C. De Nicola emlékeztet arra, hogy a kérelmében maga az EBB is elismerte, hogy nem voltak újak az alapeljárásban felmerült kérdések, és ezt azzal egészíti ki, hogy az alapeljárásban az EBB keresetleveléhez mellékelt számos dokumentum magától az EBB-től származott, és azokat a korábbi ügyekben már benyújtották.

20 C. De Nicola vitatja az EBB ügyvédjének a Közzolgálati Törvényszékhez való eljutásával kapcsolatban felmerült útiköltségek valós voltát, és ezenkívül megjegyzi, hogy az ezen a címen igényelt összeg, azaz 364,50 euró pontosan megegyezik azzal az összeggel, amelyet ugyanez az ügyvéd a 2008. szeptember 17-i ülésre való elutazása címén számlázott az EBB-nek.

21 Az általános adminisztrációs költségeket illetően, amelynek 850 euróban kéri a megtérítését, C. De Nicola azt állítja, hogy ezen költségek felmerülését az EBB úgyszintén nem bizonyította.

22 A C. De Nicola észrevételeire adott válaszában az EBB vitatja azt az állítást, amely szerint az ügyvédjének fizetett munkadíj nem volt szükségszerű. Az EBB kifejti, hogy a jogi szolgáltatának erőforrásait mindenekelőtt azokra a feladatokra fordítja, amelyek érdekében azt létrehozták, azaz a belső piac fejlődéséhez való közreműködés érdekében kölcsönöket és biztosítékokat nyújt, és az nem teszi lehetővé hogy a személyi állományának tagjaival szembeni peres eljárásokban a vizsgálatban vagy az eljárás lefolytatásában részt vegyen. Az EBB ebből arra következtet, hogy a védelme biztosításához szükségszerűnek kellene tekinteni azt a rendszeres gyakorlatát, hogy az eljárás nyelvétől függetlenül az Unió összes bírósága előtt ügyvédet vesz igénybe.

A Közzolgálati Törvényszék álláspontja

A költségek megállapítása iránti kérelem elfogadhatóságáról

23 Rá kell mutatni, hogy az EBB által előterjesztett költségek megállapítása iránti kérelem a költségek megérítéséhez való jogból következik – amelyet az alapeljárásban hozott, fent hivatkozott De Nicola kontra EBB ügyben hozott ítélet keletkeztetett az EBB részére – ennek alapján az nem tartozik C. De Nicola személyzeti szabályzat alapján fennálló jogai és kötelezettségei közé (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-77/98. sz., Eppe kontra Bizottság ügyben 1998. augusztus 4-én hozott végzésének 11. pontját). E körülmények között C. De Nicola nem állíthatja megalapozottan, hogy a költségek megállapítása iránti kérelem elfogadhatóságának az a feltétele, hogy azt az EBB személyzeti szabályzata 41. cikkében előírt békéltetési eljárás előzze meg, amely eljárás vonatkozásában ráadásul az ítélezési gyakorlat is emlékeztetett annak fakultatív jellegére (az Elsőfokú Bíróság T-385/00. sz., Seiller kontra EBB ügyben 2003. június 17-én hozott ítéletének 73. pontja).

24 Ebből következően a költségek megállapítása iránti kérelem elfogadható.

A költségek megállapítása iránti kérelem megalapozottságáról

Az alapeljárás alapján járó ügyvédi munkadíjról

- 25 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 19. cikke szerint az uniós intézményeket a Bíróság előtt esetenként kinevezett meghatalmazott képviseli; a meghatalmazottat tanácsadó vagy ügyvéd segítheti. Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az e cikkben alkalmazott „intézmény” kifejezést nem úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag az EUSZ 13. cikk (1) bekezdésében felsorolt intézményeket foglalja magában, hanem az a többi uniós szervre és hivatalra, köztük az EBB-re is vonatkozik (lásd ebben az értelemben a Közzolgálati Törvényszék F-59/09. sz., De Nicola kontra EBB ügyben 2011. március 8-án hozott ítéletének 116. pontját (amely ellen benyújtott fellebbezés alapján eljárás van folyamatban az Európai Unió Törvényszéke előtt, T-264/11. P. sz. ügy).
- 26 Az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontja szerint a következőket kell megtérítendő költségeknek tekinteni: „a feleknél az eljárással kapcsolatban felmerült költségeket, különösen az úti- és tartózkodási költségeket, valamint a képviselő díjazását, amennyiben azok szükségszerűek”. Ebből a rendelkezésből az következik, hogy a megtérítendő költségek egyrészt a Közzolgálati Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségekre, másrészt azokra a költségekre korlátozódnak, amelyek ezzel kapcsolatban szükségszerűen merültek fel (a Közzolgálati Törvényszék F-7/08. DEP. sz., Schönberger kontra Parlament ügyben 2010. április 26-án hozott végzésének 23. pontja).
- 27 Felmerül az a kérdés, hogy amennyiben a Bíróság alapokmánya 19. cikke harmadik bekezdésének értelmében vett intézmény ügyvédet vesz igénybe, akkor az ez utóbbinak fizetett munkadíjat lehet-e, illetve milyen körülmények között lehet az eljárási szabályzat 91. cikke b) pontjának értelmében vett „megtérítendő költségeknek” tekinteni.
- 28 Ebben a tekintetben nem lehet elfogadni azt a véleményt, amely szerint azzal az ürüggyel, hogy az intézmény nem köteles arra, hogy ügyvéd által képviseltesse magát soha nem lehet megtérítendő költségnek tekinteni az intézmény által valamely bíróság előtti ügy keretében igénybe vett ügyvédnek fizetett munkadíjat. Ugyanis igaz ugyan, hogy az ügyvéd intézmény általi igénybevétele csupán az intézmény szabad rendelkezésére bízott jogosultság, mindazonáltal az ügyvéd igénybevétele a védelemhez való jog gyakorlásához szorosan hozzátartozó jogosultság. E körülmények között mindig költségnek kell tekinteni az intézmény által igénybe vett ügyvédnek fizetett munkadíjat.
- 29 Ennek ellenére az intézmény által igénybe vett ügyvédnek fizetett munkadíj megtérítendő jellege – az eljárási szabályzat 91. cikke b) pontjának kifejezett előírásai szerint – attól a feltételtől függ, hogy az intézmény bizonyítsa, hogy ez a munkadíj az eljárással kapcsolatban „szükségszerűen” merült fel.
- 30 Természetesen az már megállapításra került, hogy amennyiben valamely intézmény ügyvéd közreműködését veszi igénybe, ez utóbbi díjazása az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költség fogalma alá tartozik (lásd ebben az értelemben a Bíróság 126/76. DEP. sz., Dietz kontra Bizottság ügyben 1976. június 21-én hozott végzésének 5. és 6. pontját, a C-409/96. P. DEP. sz., Bizottság Sveriges Betodlares és Henrikson ügyben 1999. szeptember 7-én hozott végzésének 12. pontját és a C-198/02. P. DEP. sz., EBB kontra De Nicola ügyben 2004. november 26-án hozott végzésének 18. pontját; az Elsőfokú Bíróság T-460/93. DEP. sz., Tête és társai kontra EBB ügyben 1995. február 6-án hozott végzését és a T-175/94. DEP. sz., International Procurement Services kontra Bizottság ügyben 1998. március 24-én hozott végzésének 9. pontját).
- 31 Az előző pontban hivatkozott végzésekből mindazonáltal nem lehet arra következtetni, hogy a valamely intézmény által az ügyvédjének fizetett munkadíj minden esetben megtérítendő költségnek minősül az uniós bíróság előtt, és annak vonatkozásában az intézménynek nem kell bizonyítania az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontja szerinti szükségszerű jelleget. Ugyanis azáltal, hogy a fent említett

végzések közül némelyekben közelebből meghatározta, hogy az ügyvédek díjazása az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költség fogalma alá tartozik, az uniós bíróság mindössze azt fejtette ki, hogy ellentétben más, a jellegüknél fogva kizárt költségekkel – mint az intézmények bíróság előtti képviseletével megbízott alkalmazottak díjazása – az ügyvédi munkadíj, a szükségszerű jelleg bizonyításától függően megtéríthető az intézményeknek. Igaz ugyan, hogy az előző pontban említett végzések kihirdetését követően az Európai Unió Tanácsa a Közzolgálati Törvényszék felállításáról szóló 2004. november 2-i határozatával (HL L 333., 7. o.) a Bíróság alapokmányába illesztette az I. mellékletet, amely a 7. cikke (5) bekezdésének második mondatában ezentúl előírja, hogy a eljárási szabályzat eltérő rendelkezéseire is figyelemmel a peres fél köteles a költségek megtérítésére, ha a pernyertes fél ezt kérte, ez azonban csak a megtérítendő költségek viselésére vonatkozó szabályoknak – és nem a megtérítendő költségek meghatározásának – módosulását eredményezte.

- 32 Ha az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontját úgy értelmeznénk, hogy abból minden esetben és külön objektív bizonyítás nélkül is az következik, hogy az intézmény által az ügyvédjének fizetett munkadíjat az e cikk értelmében vett „szükségszerű költségnek” kell tekinteni, ez az értelmezés az egyenlő bánásmód elve megsértésének kockázatát eredményezhetné abban a sajátos esetben, amikor az ugyanazon intézményhez tartozó két tisztviselő mindegyike keresetet terjesztene elő ezen intézménnyel szemben, és az említett intézmény úgy döntene, hogy az első kereset esetében ügyvédi közreműködést vesz igénybe, míg a második kereset esetében nem. Amennyiben ugyanis mindkét keresetet elutasítják, és mindkét felperes tisztviselőt kötelezik az alperes intézménnyel felmerült költségek viselésére, az első tisztviselő esetében érezhetően magasabb volna az említett költségek összege, mint a második tisztviselőnél. Márpedig az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a diszkrecionális jogkör gyakorlásához tartozó tárgyban az egyenlő bánásmód elvét sérti, ha az intézmény az elérni kívánt célt illetően önkényes vagy nyilvánvalóan nem megfelelő megkülönböztetést alkalmaz (az Elsőfokú Bíróság T-251/02. sz., E kontra Bizottság ügyben 2004. december 13-án hozott ítéletének 124. pontja).
- 33 Az a körülmény, hogy a jelen esethez hasonlóan valamely intézmény az alkalmazottaival szembeni jogvitákban rendszeresen ügyvédet vesz igénybe, nem hátrítja el az egyenlőség elve megsértésének a veszélyét, mivel ezáltal ezen intézmény alkalmazottai eltérő bánásmódban részesülnek azon intézmények tisztviselőihez vagy egyéb alkalmazottaihoz képest, amelyek nem vagy csak ritkán szoktak ügyvédi közreműködést igénybe venni a közzolgálati peres eljárásokhoz tartozó jogvitákban. Tény, hogy az uniós bíróság hangsúlyozta az egyes intézmények – a Bíróság alapokmánya 19. cikkének első bekezdése értelmében vett – önállóságának jelentőségét, és cáfolta a közzolgálat egységére alapított érveket (lásd az Elsőfokú Bíróság T-220/95. sz., Gimenez kontra Régiók Bizottsága ügyben 1997. szeptember 16-án hozott ítéletének 72. pontját). Mindazonáltal az önállóság elvét az intézmények számára a munkáltatói minőségükben, a saját személyi állományuk igazgatása vonatkozásában ismerték el. Ez az elv nem igazolhatja azt sem, hogy az uniós alkalmazottak – függetlenül attól, hogy melyik intézményhez tartoznak – ne legyenek azonos helyzetben az igazságszolgáltatáshoz való jogot illetően a munkáltatóikkal szembeni jogviták rendezése során. Következésképpen, még ha az egyes intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek is a szervezeti egységeik kialakítása és a feladataik ellátása terén, az Unió összes alkalmazottjának egyenlő feltételek mellett kell hozzáférnie az igazságszolgáltatáshoz, és a jogorvoslati joguk hatékonyságának szintje nem változhat attól függően, hogy a munkáltatójuk hogyan döntött a szervezeti egységei kialakítását illetően.
- 34 Másrészt az előző pontokban említett eltérő bánásmód az állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetést is okozhatna, ha az eljárás nyelvének megválasztásán alapulna az a döntés, hogy igénybe vesznek-e ügyvédet, vagy sem, mivel az hátrányos helyzetbe hozná azon tagállamok állampolgárait, amelyek nyelve nem szerepel az intézmények jogi szolgálatain belül leggyakrabban használt nyelvek között.
- 35 Végül emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat hatálybalépése, 2007. november 1-je, előtt az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt indított közzolgálati tárgyú jogvitákban az intézmények részéről felmerült költségeket főszabály szerint, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 88. cikke alapján az intézmények viselték. A Közzolgálati Törvényszék felállításáról szóló 2004. november 2-i

határozatával, a fentiekben felidézettek szerint, a Tanács úgy határozott, hogy a pereszes fél köteles a költségek megtérítésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ha az eljárási szabályzat 91. cikke b) pontjának azt az értelmezését fogadnánk el, hogy minden esetben szükségszerű költségnek kell tekinteni az intézmény által fizetett ügyvédi munkadíj egészét vagy egy részét, akkor ez a költségekre vonatkozó új szabály – amennyiben a felperes pereszes lesz, és az ügyvédet igénybe vevő alperes intézmény kéri a felperes kötelezését a költségek viselésére – érezhetően megnövelné a felperes eljárási költségeit. A pereszes felperesnek ugyanis viselnie kell a saját ügyvédjének fizetett munkadíjon kívül az intézmény által a saját ügyvédjének fizetett munkadíj egy részét vagy akár az egészét, és ekkor? függetlenül a keresetének esetleges gazdasági jelentőségétől? az eljárás költségeinek összege elérheti, illetve meghaladhatja az AST 1 besorolási fokozatú tisztviselő havi illetményének tízszeresét. A peres eljárás ilyen kockázatára tekintettel az érintett tisztviselő vagy alkalmazott inkább lemondana a kereset előterjesztéséről, különösen az olyan ügyekben, amelyekben a pénzügyi tét csekély vagy akár teljesen hiányzik. Ez a következmény a jogvita tétje és annak költségei közötti aránytalanság miatt sértheti az uniós tisztviselők és alkalmazottak jogorvoslati jogának hatékonyságát, és ezáltal sértheti az ítélkezési gyakorlat által kialakított és az Európai Unió Alapjogi Chartájában szereplő hatékony bírói jogvédelem elvét.

- 36 A fenti megfontolásokból következik, hogy abban az esetben, ha a felperest az intézmény részéről felmerült költségek egészének vagy egy részének viselésére kötelezik, az intézménynek – amennyiben az ügyvédjének fizetett munkadíjat meg kívánja téríteni – bizonyítania kell, hogy ez a munkadíj az eljárással kapcsolatban „szükségszerűen felmerült költségnek” minősül.
- 37 Ebben a tekintetben az intézmény az ügyvéd igénybevételének szükséges jellegét különösen azzal bizonyíthatná, hogy a gazdasági helyzettel kapcsolatos és átmeneti okokból, amelyek többek között az intézmény bíróság előtti képviseletében szokás szerint jártas jogi szolgálatnál az adott időpont jelentkező túlzott munkateherhez vagy személyi állományában az előre nem látott hiányzásokhoz kapcsolódnak, kénytelen volt ügyvéd közreműködését igénybe venni. Ugyanez vonatkozik arra az intézményre is, amely olyan felperessel kerül szembe, aki terjedelemben és/vagy számokban jelentős méretű keresetet terjesztett elő, és amely megállapítja, hogy amennyiben nem bízna meg ügyvédet, az említett keresetek intézése aránytalan mértékben venné igénybe a szervezeti egységei erőforrásait.
- 38 Ezzel szemben az intézmény nem igényelheti az ügyvédjének fizetett munkadíj egészben vagy részben való megtérítését abban az esetben, ha csupán annak kifejtésére szorítkozik, hogy költségvetési vagy szervezeti okokból úgy döntött, hogy mentesíti a jogi szolgálatát a közszolgálati peres eljárások intézése alól. Ugyanis jóllehet az intézmény jogosult így dönteni, e döntésének következményeit nem lehet a költségek révén az alkalmazottakra terhelni, ellenkező esetben fennállna annak a veszélye, hogy megsértik az igazságszolgáltatáshoz való jog egyenlőségének elvét egyrészt azon intézmény személyi állománya, amelynek jogi szolgálata biztosítja az uniós bíróságok előtti képviseletet, másrészt azon intézmények személyi állománya között, amely rendszeresen ügyvédet vesz igénybe.
- 39 Amennyiben az intézmény bizonyítja az ügyvéd igénybevételének szükségszerű jellegét, a bíróságnak kell meghatározni azt az összeget, amelynek erejéig a költségek viselésére kötelezett féltől az ügyvédi munkadíjat meg lehet téríteni.
- 40 Ebben a tekintetben a bíróságnak nem kell figyelembe vennie az ügyvédek munkadíját rögzítő nemzeti díjszabást, sem az érintett fél és a meghatalmazottai vagy tanácsadói által erre vonatkozóan kötött esetleges megállapodást (lásd különösen az Elsőfokú Bíróság T-182/00. DEP. sz., Pannella kontra Parlament ügyben 2002. szeptember 9-én hozott végzésének 28. pontját). A díjszabási jellegű uniós rendelkezések hiányában a Törvényszéknek szabadon kell értékelnie az eset tényeit, figyelembe véve a jogvita tárgyát és természetét, az uniós jog szemszögéből való jelentőségét, az ügy nehézségeit, a peres eljárás miatt az eljáró meghatalmazottaknak vagy tanácsadóknak okozott munka mennyiségét, valamint azokat a gazdasági érdekeket, amelyeket a per a feleknek jelentett (a fent hivatkozott Pannella kontra Parlament ügyben hozott végzés 29. pontja). A bíróságnak a megtérítendő munkadíjak összegének

rögzítése során úgyszintén figyelembe kell vennie a költségek viselésére kötelezett fél teljesítőkéességét, annak érdekében, hogy ne sérüljön aránytalanul e félnek az alapjogi charta 47. cikkében rögzített hatékony jogorvoslathoz való joga.

- 41 Végül az érintett intézmény ügyvédje munkadíja megtérítendő összegének értékelése során nem lehet elvonatkoztatni az intézmény szervezeti egységei által – még a Közszolgálati Törvényszékhez fordulás előtt – elvégzett munkától. Ugyanis, amennyiben a kereset elfogadhatóságát attól teszik függővé, hogy panaszt terjesszenek elő, és azt a kinevezésre jogosult hatóság elutasítsa, az intézmény szervezeti egységei főszabály szerint már az előtt részt vesznek a jogviták intézésében, hogy azok a Közszolgálati Törvényszék elé kerülnének. Ebből az következik, hogy azokban az ügyekben, amelyekben a jelen végzés 38. pontjában kifejtett okok egyike miatt valamely intézmény ügyvédet vett igénybe a munkaórák összegét, amelyek az eljárással kapcsolatban objektíve szükségszerűnek tűnhetnek, főszabály szerint úgy kell értékelni, hogy az azon óraszám harmada, mint amelyre ennek az ügyvédnek akkor lett volna szüksége, ha nem tudott volna az intézmény jogi szolgálata által korábban elvégzett munkára támaszkodni.
- 42 Ezt az arányt mindamellettt magasabb szinten is meg lehetne állapítani, többek között abban az esetben, ha valamely nagyszámú és nyilvánvalóan visszaélészerű keresetet előterjesztő felperessel szemben álló intézmény abba a helyzetbe kerülne, hogy ezen jogviták intézését, a pert megelőző eljárást is beleértve, egészben vagy részben ügyvédre kellene bízni, hogy elkerülje a jogi szolgálata erőforrásainak aránytalan mértékű mozgósítását.
- 43 A fenti megfontolások fényében kell határozni a jelen költségek megállapítása iránti kérelemről az alapeljárás keretében az EBB ügyvédje részéről felmerült munkadíjat illetően.
- 44 A jelen esetben az EBB úgy érvel, hogy a közzolgálati peres eljárás egyáltalán nem tartozik a jogi szolgáltatának szokásos tevékenysége közé, mivel a jogi szolgáltatnak az a rendeltetése, amely feladatokra azt létrehozták, azaz a belső piac fejlődéséhez való közreműködés érdekében kölcsönök és biztosítékok nyújtására. Mindazonáltal a fent kifejtetteknek megfelelően ez a körülmény nem lehet elegendő annak megállapításához, hogy az EBB által igénybe vett ügyvédnek fizetett munkadíjat az eljáráshoz kapcsolódó szükségszerű költségnek lehessen tekinteni.
- 45 Mindazonáltal a jelen ügy körülményeire tekintettel a Közszolgálati Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az EBB-nek szüksége volt az ügyvéd igénybevételére. Ugyanis, jóllehet az alapeljárásban különösebb nehézségek nem merültek fel, és az abban felhozott jogi kérdések ? amelyek lényegében egy értékelő jelentés és az előléptetést mellőző határozat jogszerűségére, valamint az állítólagos lelki zaklatás fennállására vonatkoztak – az uniós jogban nem voltak újak, meg kell állapítani, hogy a 42 oldalas keresetlevél hosszúságában felülmúlta a Közszolgálati Törvényszékhez rendszerint benyújtott keresetleveleket, a keresetlevél mellékletei meghaladták a 700 oldalt, és nagyon sok jogalapot terjesztettek elő, amelynek egy része nem bírt jelentőséggel. Másrészt C. De Nicola ezen keresetet megelőzően már jelentős számú keresetlevelet nyújtott be a Bírósághoz és az Elsőfokú Bírósághoz, amelyek az iratok terjedelme miatt rendkívül nagy munkát tettek szükségessé az EBB jogi szolgálata részéről (a T-7/98., T-208/98. és T-109/99. sz. egyesített ügyek a T-120/01. és T-300/01. sz. egyesített ügyek, a T-7/98. DEP. sz. ügy, a T-208/98. DEP. és T-109/99. DEP. sz. egyesített ügyek, és a C-198/02. P. DEP. sz. ügy).
- 46 Ennélfogva, mivel a C. De Nicola alapeljárásbeli keresete nem tekinthető nyilvánvalóan visszaélészerűnek, az alapeljárással kapcsolatban objektíve szükségszerű munkát akkor értékeljük helyesen, ha a munkaórákat 25 órában határozzuk meg, azaz azon órák egyharmadában, amelyek akkor lettek volna szükségesek az ügyvéd számára, ha nem támaszkodhatott volna az EBB jogi szolgálata által korábban elvégzett munkára (75 óra).

- 47 Ebből következően, tekintettel arra, hogy a 220 eurós óránkénti díjszabás az ilyen természetű ügyekben tapasztalt ügyvédnek járó ésszerű díjazást fejezi ki, hogy az alapeljárás keretében az EBB részéről szükségszerűen felmerült ügyvédi munkadíjak összegét 5500 euróra kell értékelni (azaz 25 óra x 220 euró).

Az alapeljáráshoz kapcsolódó egyéb költségekről

- 48 Az EBB először is kéri a tárgyalásra való eljutással kapcsolatban az ügyvéd részéről állítólag felmerült útiköltségnek megfelelő 364,50 eurós összeg megtérítését. Ezt az érvet mindazonáltal nem lehet elfogadni. Ugyanis tény, hogy az EBB által igénybe vett ügyvéd valóban kiszámlázott az EBB-nek egy luxembourgi (Luxemburg) hivatalos útra vonatkozó 364,50 eurós összeget, azonban az EBB a költségek megállapítása iránti kérelem alátámasztására benyújtott iratokkal nem bizonyította, hogy ez az út – amelyre nem a 2009. március 24-én megtartott tárgyalás miatt, hanem az EBB székhelyén 2008. szeptember 17-én tartott ülés miatt került sor – valóban szükséges volt a tárgyalás előkészítéséhez.
- 49 Másrészt az EBB által 850 eurós mértékben kért egyéb költségeket, amelyek az EBB részéről felmerült „általános költségeknek” felelnek meg, és amelyek nem választhatók el az EBB belső tevékenységétől, egyáltalán nem lehet megtéríteni, még általánnyelleggel sem (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott EBB kontra Nicola ügyben hozott végzés 19. pontját).

A költségek megállapítása iránti eljárásban felmerült költségekről

- 50 Az eljárási szabályzatnak a költségek vitatásáról szóló 92. cikke, az említett szabályzat 86. cikkével ellentétben, nem írja elő, hogy határozni kell a költségekről az eljárást befejező ítéletben vagy végzésben. Ugyanis, ha a Közzolgálati Törvényszék az alapeljárás költségeinek vitatására irányuló eljárásban az eljárási szabályzat 92. cikke alapján benyújtott jogorvoslat keretében határozná a vitatott költségekről, akkor adott esetben ismét hozzá fordulnának az újabb költségek újabb vitatása céljából.
- 51 Ebből következően nem kell külön határozni a jelen eljárással kapcsolatban felmerült költségekről és munkadíjról (a Közzolgálati Törvényszék F-14/08. DEP. sz., X kontra Parlament ügyben 2009. november 10-én hozott végzésének 40. pontja).
- 52 Mindazonáltal a Közzolgálati Törvényszék feladata, hogy a megtérítendő költségek rögzítése során a költségek megállapításáról szóló végzés elfogadásának időpontjáig az ügy összes körülményét figyelembe vegye. Ebben a tekintetben a Közzolgálati Törvényszék megállapíthatja a költségek megállapítása iránti eljáráshoz kapcsolódó azon költségek összegét, amelyek az eljárási szabályzat 91. cikke értelmében szükségszerűek voltak (lásd a fent hivatkozott Schönberger kontra Parlament ügyben hozott végzés 48. pontját).
- 53 A jelen esetben a Közzolgálati Törvényszék csak azt állapíthatja meg, hogy a költségek megállapítása iránti kérelem az összegét illetően nyilvánvalóan aránytalan, mivel az EBB, amely az alapeljárás keretében felmerült megtérítendő munkadíjak 16 000 euróban való megállapítását kérte, csak 5500 eurót kapott, azaz alacsonyabb összeget 6000 eurónál, amelynek megfizetését C. De Nicola ajánlotta fel számára a 2010. március 8-i elektronikus levelében. Másrészt az EBB ügyvédjének a jelen költségek megállapítása iránti kérelem keretében is szükségszerűen hasznára volt az EBB szervezeti egységei által nyújtott segítség.
- 54 Figyelembe kell venni mindazonáltal, hogy a jelen végzés pontosan meghatározta az intézmény által az ügyvédnek fizetett munkadíj megtérítendő összegének értékelési módját. Másrészt az iratokból kitűnik, hogy az EBB ügyvédje nemcsak a költségek megállapítása iránti kérelmet fogalmazta meg, hanem a Közzolgálati Törvényszék által a feleknek feltett számos kérdésre is részletes írásbeli válaszokat adott.

- 55 E körülmények között a Közzolgálati Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az EBB által a költségek megállapítása iránti eljáráshoz kapcsolódó költségek címén igényelt 1000 eurós összegből csak 500 euró tekinthető az eljárási szabályzat 91. cikke értelmében vett szükségszerű költségnek.
- 56 A fentiek összességéből következik, hogy a C. De Nicola által megtérítendő költségek összegét 6000 euróban kell rögzíteni.

A fenti indokok alapján

A KÖZZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK (teljes ülés)

a következőképpen határozott:

A Közzszolgálati Törvényszék az F-55/08. sz., De Nicola kontra EBB ügyben az Európai Beruházási Bank részére megtérítendő költségek összegét 6000 euróban határozza meg.

Luxembourg, 2011. szeptember 27.

W. Hakenberg
hivatalvezető

P. Mahoney
elnök